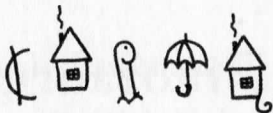
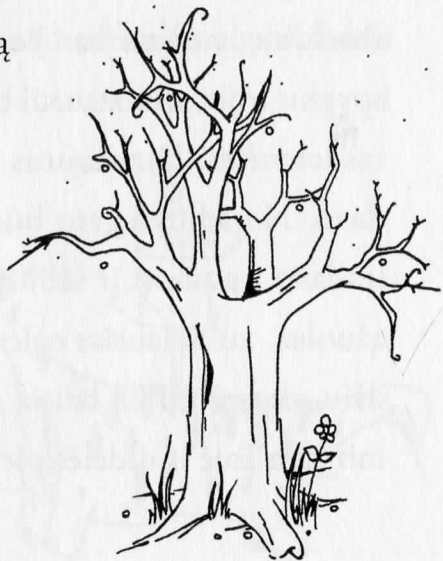

Kitą

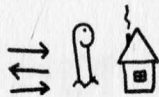

Kitą kartą miške gyveno daug žvėrių. Bet palaukit, kodėl tas kartas buvo kitas? Jei buvo kitas kartas, vadinasi, turėjo būti ir tas kartas, kuris visai nėra kitas.

Gal norima pasakyti, kad tą kartą miške niekas negyveno ir nieko įdomaus neįvyko, o jau kitą – apsigyveno žvėrys ir nutiko kažki kas įdomaus?

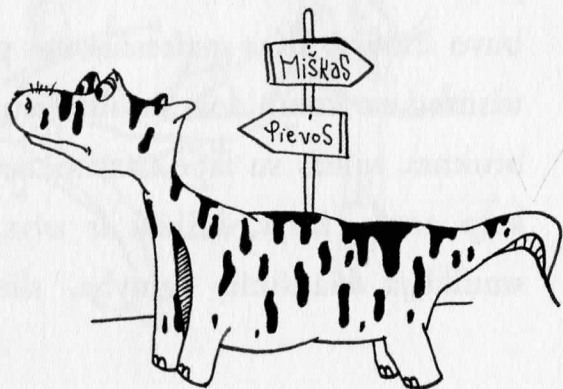
Dinozaurų

Bala nematė kitų kartų, bet tą kartą žvėrių miške tiesiog knibždėte knibždėjo. Tikrų tikriausias knibždėlynas. Beje, vieni, pavyzdžiui, dinozaurai, jau buvo iš miško kažį kur išsinešdinę, nes miškas jiems – per mažas, per daug prikritę spyglių ir jie, dinozaurui bėginėjant mišku, badydavo minkštas letenėles. Dinosaurius spygliai kartais ne juokais suerzindavo. Nors buvo gero būdo, prisivarę į padus aštrių spyglių imdavo riaumoti ir šėlioti, trypti mišką, spardyti storiausius ažuolus, aukščiausias egles ir gąsdinti girios gyventojus – žodžiu, daryti miške baisią netvarką. Jų pėdoms labiau patiko minkšta žolė ir didelės pievos – jos didžiųjų gyvūnų letenėles

kuteno švelniai ir maloniai. Pasitraukę į pievas, milžinai pasidarė daug ramesni ir geraširdžiai. Gal todėl, kad žaliuose laukuose nebuvo ką spardyti. Kitą kartą futbolo juk niekas nemokėjo žaisti, nes tuosyk dar nebuvo futbolo kamuolių.

Išėjus į pievas dinozaurams, žvėrys lengviau atsikvėpė, miške atsirado daugiau vietos, nes gyventi su milžiniais jau buvo labai ankšta.

amžius

Beje, tais laikais miške dar nebuvo jokios žvėrių valdžios. Visi gyveno pagal vieną nerašytą taisyklę. Nerašytą, nes niekas nemokėjo rašyti, o skaičiuoti visi mokėjo tik iki penkių. Po penkių buvo skaičius „daug“. Skaičiuodavo šitaip: vienas žvirblis, du žvirbliai, trys žvirbliai, keturi žvirbliai, penki žvirbliai, o paskui – daug žvirblių. Nerašyta taisyklė buvo šitokia: „Kas gudresnis, tas geresnis.“ Visi laisvalaikiu užsiimdavo koku nors smulkiuoju verslu: lokys mėgo rinkti bruknes, vilkas su lape užsiėmė smulkiųjų verslininkų, na, kaip antys, žąsys, kiškiai ir avys, medžiokle, paukščiai – smulkiaja kiaušinių gamyba, sliekavimu ir mašalavimu,

kiaunės – kiaušiniavimu ir taip toliau. Žodžiu, kiekvienas turėjo savo smulkųjį versliuką, nes visi suprato, kad be smulkiojo verslo miške neišgyvensi.

